

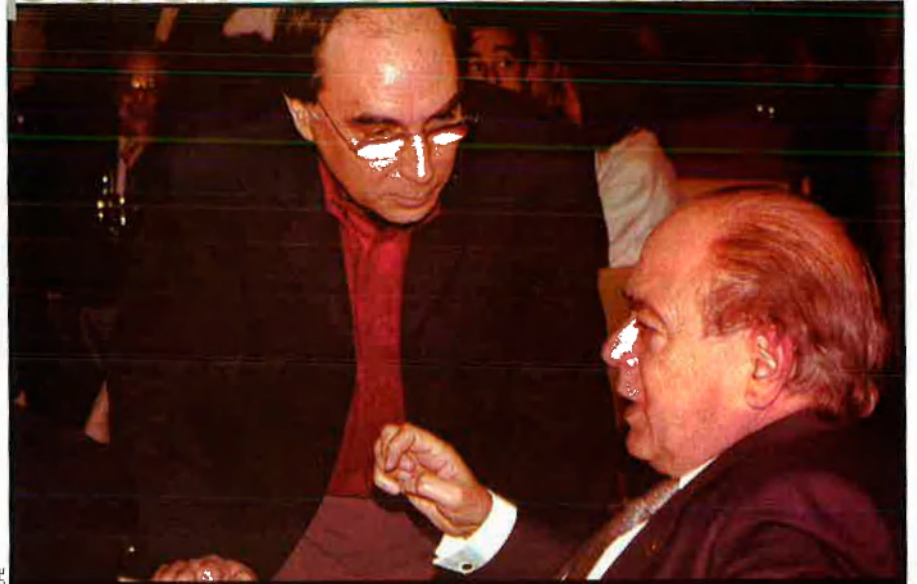
El Sant Jordi intentarà de fer popular Jordi Coca

La cinquantesima Festa de les Lletres Catalanes, celebrada a Barcelona el dia 16 de desembre, ha rellançat el nom de Jordi Coca, premi Sant Jordi d'enguany, autor prestigiat que ara pot passar a ser llegit per un públic ampli.

Convertir Jordi Coca, autor de prestigi, en un autor popular i, per torna, cridar l'atenció sobre un valor nou, Joan Agut. Aquesta és la carta que posa sobre la taula el premi Sant Jordi, proclamat per la cinquantesima Nit de Santa Llúcia, celebrada al Palau Nacional de Montjuïc el 16 de desembre, una cerimònia maratoniana (per les pauses i per la profusió de premis) clausurada per Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, a les hores petites.

El Sant Jordi, que des de l'antic conveni d'Òmnium Cultural, entitat que convoca el premi, amb la Columna de Miquel Alzueta, assoleix xifres de tiratge considerables (excepte *El Quincorn* de Miquel de Palol) pot reconciliar Jordi Coca amb el lector, si es beneficia del crít dels darrers anys. Cas que això s'escaigués, seria una bona notícia per a Proa, l'editorial que el publica.

Proa va decidir d'apostar de valent per dos autors de prestigi que han viatjat d'editorial en editorial. L'un d'ells és Jordi Coca. L'aposta consisteix en la creació de col·leccions especials dedi-

Jordi Coca (Barcelona, 1947) afegeix el premi Sant Jordi de novel·la al seu brillant palmarès. L'autor té els premis Josep Pla, Ciutat de Palma, Documenta, Lletres Catalanes i molts més.

cades a l'obra de cada autor, en edicions acurades i presentades per un crític. La de Coca, Biblioteca Jordi Coca, es va engegar el març amb dos títols, *Mal de lluna*, premi Documenta 1987, i *L'Emperador*, premi de la Institució de les Lletres Catalanes 1999.

És una operació editorial, la de la "biblioteca", arriscada, tant en aquest cas com en el de l'altre autor, Robert Sala-drigas, perquè aquestes col·leccions d'obra completa tenen possibilitats comercials molt minses, especialment quan l'autor no suscita, en el públic, les passions que desperta en els jurats literaris. Costa Déu i ajut de fer lectors nous, si l'obra, poc o molt recent, no s'ha mantingut després de l'embranchada inicial. Per aquesta raó, si el Sant Jordi fa popular Coca, els nous lectors podrien interessar-se per la seva obra. Descobriran, si ho fan, el que ja saben els seus lectors, una obra rica, valenta, però sorprenent fins a la desorientació, per la varietat de característiques de cada llibre. En favor del desitjat èxit de l'obra guanyadora, *Sota la pols*, hi ha el component autobiogràfic, concretat

en la complexa relació de l'autor amb el seu pare, de personalitat opressiva, els primers anys, durs i grisos, de dictadura.

La proclamació del finalista és un gran premi per a un autor força nou, però ja gran, l'ex-editor Joan Agut (Barcelona, 1934), escriptor que ara es diverteix tant escrivint com abans xerrant amb els escriptors que editava, i que, naturalment, també vol divertir els lectors, ja des del títol. L'obra de Joan Agut distingida es diu *Gombó i mister Belvedere*.

D'aquí a uns quants anys sabrem si la Festa de les Lletres Catalanes del 2000 haurà descobert una poetessa, Anna Aguilar-Amat (Barcelona, 1962), premi Carles Riba per *Trànsit entre dos vols*, i dos narradors, Xavier Gual (Barcelona, 1973), premi Mercè Rodoreda de contes, per *Delirium tremens*, i Llorenç Capdevila (Alpicat, 1969), premi Leandre Colomer de novel·la d'història de Catalunya, per *El color del crepuscle*.

Lluís Bonada